

SLOVO ÚVODEM

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

v letních měsících, času dovolených, se většinou nic významného nekoná nebo se nic nepříhoda. Letos však deště způsobily v některých krajích ČR tzv. „bleskové záplavy“ a na činnost a chod MV a policejních složek mělo vliv vytvoření nové vlády, jmenování nového ministra vnitra Mgr. Radka Johna a jeho nařízení a kroky k úsporným opatřením. Pro ministerstvo vnitra jsou úsporná opatření o to závažnější, protože je vlastně ministerstvem, které zajišťuje vnitřní chod celého státu, tedy je jednou z nejdůležitějších částí výkonné moci v ČR.

Doufáme, že při zajišťování fungování tohoto rezortu se nepůjde jen cestou snižování finančních prostředků, ale i cestou hledání možností k zefektivnění jeho činnosti a nových finančních zdrojů. Na vnitřní činnost 124.ÚS IPA však tyto změny prozatím neměly zásadní vliv, protože tato organizace má mezinárodní cíle a ideje. Pokud hodnotíme plánované akce, velkým zklamáním pro předsednictvo ÚS bylo, že čtyři naši členové 124.ÚS neodjeli z osobních důvodů na seminář v IBZ Gimborn v SRN. O to více jsme měli radost, že se v září uskutečnilo velmi významné setkání s členy INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION (IPA) 106. (ÚS) Sekce Spolkové republiky Německo (SRN), založenou v Esslingenu. V časopise jsou jak podklady přípravné akce v německém jazyce, tak i její vyhodnocení česky. V časopisu vás dále informujeme o připravovaném vydání publikace našeho členu a seznamujeme vás s další členkou naší ÚS IPA.

KEŠUD

FOTO

Martin FREMUTH

INFORMACE

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION Verbindungsstelle Esslingen e. V.

Agnespromenade 4,
73728 Esslingen
Tel.: 0711 / 3990-180

Esslingen, den 07.08.2010

Pragreise 2010

Liebe Esslinger Pragreisende,
anbei übersende ich Euch das
Programm unserer Pragreise,
welche in der Zeit vom

23.09.- 27.09.2010

stattfinden wird:

23.09.2010:

07.00 Uhr: Abfahrt Grafenberg

07.30 Uhr: Abfahrt Polizeirevier
Nürtingen

08.00 Uhr: Abfahrt

Polizeidirektion Esslingen
Fahrt im modernen Fernreisebus
nach Prag; Busvesper ist auf der
Hinreise wie immer dabei!

16.00 – 16.30 Uhr

Ankunft in unserem Hotel

****Hotel Olympik

(www.olympik.cz).

18.00 Uhr: Abfahrt mit der Metro
zum Wenzelsplatz;

Spaziergang vom
Wenzelsplatz zum
Restaurant U

Medvídků, dort gegen

19.00 Uhr: gemeinsames Abend-
Essen; anschließend
gemeinsame Rückfahrt
ins Hotel.

24.09.2010:

An diesem Tag findet unser
Prager-Esslinger IPA-Tag statt:

10.00 Uhr: Abfahrt mit
unserem Bus zur
Reiterstaffel der
Police. Danach

gg. 12.00 Uhr: fahren wir zur
Polizeidirektion Prag,
wo unser
gemeinsamer Freund-
schaftsbaum
gepflanzt wird.
Anschließend
Rückfahrt zum Hotel.
Gegen

15.30 Uhr: werden 10 IPA-
Freunde das
Lagezentrum der
Městská Policie hl. m.
Prahy, der
Stadtpolizei Prag
besichtigen. Die Hin-
und Rückfahrt findet

mit der Straßenbahn
statt. Ankunft im Hotel
gegen.

17.30 Uhr - 18.30 Uhr:

Abfahrt mit einem Bus der Policie
zum gemeinsamen Abendessen
mit unseren Prager IPA-
Freunden im Restaurant Léta
páně – Im Jahre des Herrn
(www.letapane.cz) ; Ankunft dort
gegen.

19.00 Uhr: An diesem Abend
findet dort außerdem
der Aus- tausch der
Freundschaftsurkund
en und die Übergabe
der Geschenke für
unsere Freunde statt.

25.09.2010:

10.30 Uhr: Stadtführung in zwei
Gruppen; die erste
Gruppe, die Prager
Neulinge, fahren mit
der Straßen-Bahn
auf die Burg,
Wachablösung,
danach Fußmarsch
durch die Burg, über
die Kleinseite,
Karlsbrücke zum
Altstädter Ring,
danach Freizeit,
(volný čas). Die
andere Gruppe fährt
unter der Führung
von IPA-Freund Tho-
mas Hepler auf den
Laurenziberg, den
Petrin und be-
sichtigt dort den
kleinen Eiffelturm.
Danach Fußmarsch

in das Zentrum der
Stadt. Anschließend
Freizeit, (volný
čas).Gegen

19.30 Uhr: treffen wir uns vor
unserem Hotel und
fahren mit der
Straßenbahn zum
Depot Vozovna
Střesovice der
Prager
Straßenbahnen, wo
wir gegen

21.00 Uhr: mit einer historischen
Straßenbahn (Motor-
und Beiwagen) eine
einstündige
Stadtrundfahrt durch
das abendliche Prag
machen werden. Die
Stadtrund- fahrt endet
an der Haltestelle
Národní třída
(Stadtzentrum;
Haltestelle von
unserem
„Stammlokal“ U
Medvidků.

26.09.2010:

10.30 Uhr: Abfahrt mit der
Straßenbahn zur
Karlsbrücke. Dort
werden wir gegen

12.00 Uhr: auf der Moldau ins
Prager Venedig
fahren. Dieser
Bootsausflug dauert
ungefähr eine
Stunde. Danach
Freizeit, (volný čas).
Gegen.

16.00 Uhr: Abfahrt vom Hotel zur anderen Prager Burg, Vyšehrad. Auf dieser Burg befindet sich auch der tschechische Ehrenfriedhof, auf welchem tschechische Persönlichkeiten, wie Dvorak und Smetana ihre letzte Ruhe gefunden haben. Gesamtdauer dieses Nachmittagsausfluges beträgt ca. 1, 5 Stunden. Für die Nachtschwärmer besteht noch die Möglichkeit die Křižíkova fontána („ein Sommernachtstraum aus Licht, Wasser und Musik“), welche sich auf dem Weltausstellungsgelände befindet, zu besuchen (www.krizikovafontana.cz). Die

22.00 Uhr: welche unter dem Titel „Das Londoner Symphonieorchester spielt Rock“ stattfindet, dauert max. 40 Minuten. Der Unkostenbeitrag beträgt 200 Kč (8 Euro). Die Hin- und Rückfahrt findet mit

der Straßenbahn statt.

27.09.2010:

10.00 Uhr: Abreise mit Einkaufsmöglichkeiten im Einkaufszentrum Metropole in Zlín und auf dem Vietnamesenmarkt an der Grenze. Teilt mir bitte noch eure Haltestelle mit, an der Ihr zusteigen werdet, damit ich dies der Fa. Bader weiterleiten kann. Außerdem könnt Ihr mir eure Handynummer mitteilen, damit ich auch dieses Mal wieder eine Erreichbarkeitsliste erstellen kann. Und denkt bitte an die Überweisung der zweiten Rate zu Beginn des Monats September. Für Rückfragen stehe ich natürlich jederzeit zur Verfügung. Schon jetzt wünsche ich Euch viel Spaß bei der diesjährigen, nicht alltäglichen Reise nach Prag zu unseren dortigen IPA-Freunden.

Servo per amikeco

Helmut Wurster

Potvrzení přátelství mezi

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION,

**124. územní skupinou
Sekce České republiky, založenou
v Praze, v hlavním městě ČR**

a

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

**106. územní skupinou
Sekce Spolkové republiky Německo,
založenou v Esslingene, v zemi
Bádensko-Württembersko**

Čas uběhl jako voda a již dlouho plánované setkání dvou územních skupin (ÚS) INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION (IPA) z Prahy a Esslingenu se uskutečnilo. Ve dnech 23-27. 9. 2010 přijela do Prahy skupina

německých policistů z Esslingenu, členů IPA se svými blízkými, aby poznali Prahu a také 24. září 2010 stvrdili přátelství s 124. ÚS IPA. Tento akt nebyl jen náhodným setkáním, ale vyústěním dlouholeté spolupráce.

V tento „Den přátelství“ připravili čeští

členové IPA pro své kolegy zajímavý program. Dopoledne jim zajistili exkurzi u jízdního oddílu Policie ČR Krajského ředitelství policie (KŘP) hlavního města Prahy a v poledne spolu zasadili strom přátelství Robinia pseudoacacia "FRISIA" - zlatý akát u KŘP hlavního

města Prahy. Této akce se zúčastnilo i vedení Policie ČR KŘP hlavního města Prahy v čele s plk. Mgr. Martin ČERVÍČKEM. Nejen krátké slavnostní projevy vedoucích ÚS J. Vorla a H. Wurster a pozitivní proslov Martina Červíčka, ale i slunečné počasí této akce přálo, takže umocňovalo přátelskou náladu a zasazení stromu byl skutečně přátelský akt mezi policisty různých národností. Strom se stal nejen symbolem přátelství mezi územními skupinami IPA a městy Prahou a Esslingenem, ale i symbolem osobního vztahu Helmuta Wurster, vedoucího územní skupiny z Esslingenu, k Praze. Za třicet let

svého členství v IPA navštívil Prahu šedesátkrát. Začalo to semínkem, krátkou návštěvou, začal poznávat lidi a dnes jeho vztah ku Praze už má pěkné kořeny. Oblíbil si nejen město

samé, ale i lidi v něm. Přátelství je nehmotné, proto je zhmotněno zasazením stromu, který bude dlouholetý vztah mezi IPA Prahou a Esslingenem připomínat.

Členové obou US si přejí, aby nejen strom symbolického přátelství rostl, sílil a byl lidem na obdiv, ale aby se i samo přátelství mezi těmito územními skupinami utužovalo.

Odpoledne přátele z Esslingenu navštívili operační středisko Městské policie hlavního města Prahy, kde je doprovázela náměstkyně úseku prevence kriminality Mgr. Radka Vetešníková.

Večer se členové IPA sešli v zotavovně Věžeňské služby Praha, kde si předali „Dokument o přátelství“ a vyměnili si drobné dárky.

30.9.2010 KEŠ

© 2007 KEŠUD

DOKUMENT O PŘÁTELSTVÍ

mezi

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION (IPA), 124. územní skupinou (ÚS)
Sekce České republiky (ČR), založenou v Praze, v hlavním městě ČR

a

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION (IPA) 106. územní skupinou (ÚS)
Sekce Spolkové republiky Německo (SRN), založenou v Esslingene, v zemi Bádensko-Württembersko

PRAHA je hlavním politickým, kulturním a ekonomickým centrem Čech přes 1 100 let. Byla založená v 9. století a je nejvýznamnější městskou památkovou rezervací ČR. K historickému jádru města patří Vyšehrad, Pražský hrad, Staré Město včetně Josefova, Malá Strana, Hradčany a Nové Město. Městem se světoznámým Karlovým mostem protéká v délce 31 km řeka Vltava. V průběhu staletí byly Praze dávány různé pochvalné přívlastky. Říká se o ní, že je „stověžatá“, protože má cca 500 věží a věžiček. Je „srdcem Evropy“, protože vzdálenost k Baltskému moři činí 600 km, k Severnímu moři 700 km, stejně tak jako k Jaderskému. Dále, že „Praga mater urbium“ je matkou měst.

ESSLINGEN, město mezi vinohrady na řece Neckar, je vzdáleno několik km od zemského hlavního města Stuttgartu. Staré město bylo v dokladech po prvé uvedeno v roce 777. Městskými symboly jsou hrad s obrannou chodbou a stará radnice. Esslingen bylo dříve svobodným říšským městem a jsou zde dva nejstarší kamenné mosty severně Alpských hor, vnitřní most a most předměstí Pliensau. Ve starém městě je několik vstupních věží, v úzkých uličkách mnoho pamětihodností a nejstarší ulice domů, postavených příhradovou technikou v Německu, pocházející ze 14 století. Ještě starší je kostel Dionysose a jeden z nejstarších kostelů dominikánských v Německu, je chrám svatého Pavla.

Přátelské vztahy mezi oběma skupinami Praha 124 und Esslingen e. V. již trvají delší dobu. Cílem tohoto dokumentu přátelství je prohlubovat styky pod myšlenkou IPA „SERVO PER AMIKECO“ a tím se vzájemně učit jeden od druhého a to jak v povolání, tak i ve volném čase.

JUDr. Jan VOREL

Vedoucí IPA 124.ÚS Sekce ČR

24. září 2010

Helmut WURSTER

Vedoucí IPA 106. ÚS Sekce SRN

© 2007 KEŠUD

URKUNDE DER FREUNDSCHAFT

zwischen

der IPA-Verbindungsstelle 124 der tschechischen Sektion, Prag, Hauptstadt der tschechischen Republik

und

der IPA-Verbindungsstelle 106 der deutschen Sektion, Esslingen, Bundesland Baden-Württemberg

PRAG ist über 1100 Jahre das politische, kulturelle und wirtschaftliche Zentrum Böhmens. Die Stadt wurde im 9. Jahrhundert gegründet und ist das bedeutendste städtische Denkmalschutzgebiet der tschechischen Republik. Zu dem historischen Kern der Stadt gehören Vyšehrad, die Prager Burg, die Altstadt mit Josefov, die Kleinseite und die Neustadt. Durch die Stadt mit deren weltberühmter Karlsbrücke fließt die Moldau auf einer Länge von 31 km. Im Laufe der Jahrhunderte wurde Prag auf verschiedenste Arten hervorgehoben. Man nannte sie „hunderttürmig“, da sie etwa 500 Türme und Türmchen besitzt. Sie wird auch das „Herz Europas“ genannt, da die Entfernung zur Ostsee 600 km beträgt, zur Nordsee 700 km, genauso viel wie zur Adria. Prag wird ferner „Praga mater urbium“ – die Mutter der Städte genannt.

ESSLINGEN, umgeben von Weinbergen, liegt am Neckar und ist wenige Kilometer von der Landeshauptstadt Stuttgart entfernt. Die alte Stadt wurde erstmals im Jahre 777 urkundlich erwähnt. Wahrzeichen von Esslingen sind die sogenannte „Burg“ mit Wehrgang und das „Alte Rathaus“. Zudem besitzt die ehemalige freie Reichsstadt Esslingen mit der „Pliensaubrücke“ und der „Inneren Brücke“ zwei Brücken, welche zu den ältesten Steinbrücken nördlich der Alpen zählen. Neben mehreren Stadttoren gibt es im Stadtkern viele kleine Gässchen mit zahlreichen Sehenswürdigkeiten, zum Beispiel die älteste Fachwerkzeile in Deutschland aus dem frühen 14. Jahrhundert. Noch älter sind die Stadtkirche des heiligen Dionysos sowie eine der ältesten Dominikanerkirchen Deutschlands, das Münster St. Paul.

Die Freundschaft zwischen den beiden Verbindungsstellen Prag 124 und Esslingen e. V. besteht bereits seit einigen Jahren. Ziel dieser Freundschaftsurkunde ist diese bestehenden Beziehungen unter dem IPA-Gedanken „SERVO PER AMIKECO“ zu vertiefen und dadurch im Beruf und in der Freizeit von einander zu lernen.

JUDr. Jan VOREL

Leiter der IPA-Vbst. 124 Prag

24. September 2010

Helmut WURSTER

Leiter der IPA-Vbst. Esslingen e. V.

NAŠEMU členu 124. ÚS IPA
Rudolfovi Čížkovi

nakladatelství NAŠE VOJSKO zařadilo do
edičního plánu na rok 2011 publikaci
nazvanou

NEPOKOŘENÉ MĚSTO

– srpnová okupace v ulicích Prahy –

Recenze k k této knize:

Je nepochybné, že nejdramatičtější hodiny a minuty okupace Prahy probíhaly na Vinohradské třídě u Československého rozhlasu. Právě zde byly desítky československých občanů zraněny, mnozí těžce, někteří zde položili život. Ale toto drama se nevyhýbalo ani ostatním částem hlavního města. Tito lidé, většinou prostí obyvatelé města a jeho okolí, ale i z míst dosti vzdálených, byli těmito tragickými událostmi zcela sjednoceni a nesli největší tíhu tohoto politického dramatu. Dramatu, o kterém řada politiků tak ráda hovoří, vyzdvihující svoje zásluhy, které mnohdy ani neměli a zapomínající na ty, kteří nesli největší tíhu jejich tehdejších i předchozích rozhodnutí a stanovisek. A to v podobě životů a krve. Rozhodně právě oni by měli zůstat v paměti historie, nikoliv jako anonymní dav, ale se svými individuálními osudy. A rozhodně tyto občany nelze podezírat z toho, že se chtěli účastnit na jakémsi „komunistickém puči“, jak se dnes někteří „rádobyhistorici“ snaží tvrdit, ale motivací jejich jednání a konání bylo to, že jejich země, tedy Československo, bylo napadeno a okupováno cizí mocí a které chtěli, pomocí holých rukou, nějak bránit. A zejména na to by neměli zapomínat různí současní „vykladači dějin“, kteří doposud nepochopili, nebo nechtějí pochopit, jakou motivaci tito lidé měli a co vše byli ochotni udělat a podstoupit. Samozřejmě, že již

jinou kapitolou je pozdější takzvaná „normalizace“, která měla i mezi „řadovými“ občany své protagonisty.

Písemné materiály Městské správy VB Praha, zaznamenávající srpnové události od jejich prvních minut, po řadu následujících dní a týdnů, se podařilo zachovat a staly se tak nyní základem této publikace.

Krátkou ukázkou z těchto policejních archiválií spatřila veřejnost poprvé ve zvláštní příloze deníku Večerník Praha 20. srpna 1992. Podruhé byly zmíněny v pořadu redaktorky Jiřiny Peřinové, který byl odvysílán na stanici Český rozhlas 2 Praha 10. srpna 2004 ve 21:30 hodin, v pořadu „Kriminalistický magazín“. Tento díl magazínu byl uložen do Archivu Českého rozhlasu, který je v přeneseném významu nazýván jeho „Zlatým fondem“.

A právě to byl důvod, proč autor publikace vytvořil projekt „Praha 1968 – nepokořené město“, v rámci kterého byla uspořádána v Muzeu Policie ČR od 21. srpna do 21. října 2008 výstava a Českou televizí – studiem Ostrava natočen hodinový dokument „Skryté zločiny osmašedesátého“, ve kterém řada z těchto účastníků přiblížila divákům svůj příběh. V rámci vyhlašování cen Trilobit 2008 byl film zařazen mezi „velké společenské dokumenty, které vzbudily největší pozornost“ – Zločin jménem Katyň, Lebka, Skryté zločiny osmašedesátého, Dopisy z cely smrti, Můj děda byl voják, válčil na Píavě a Přežili jsme Hitlera i Stalina. Rovněž s částí těchto pamětníků natočil rozhovory Český rozhlas 2 Praha pro pořad, vysílaný na výročí 21. srpna 2008. Protože však výstava i formáty uvedených pořadů nemohly postihnout podrobněji průběh oné tragedie z pražských ulic, tak jak vyplývají ze zachovaných archiválií, vznikla tato publikace, kde si čtenář může toto inferno ještě více přiblížit v jeho, až surově podobě a v nesrovnatelně širším rozsahu.

Téma publikace je vytvořeno na základě dokumentů operačního střediska tehdejší Městské správy VB Praha, které se podařilo jejímu autorovi v začátku osmdesátých let uchránit před každoroční skartací písemností s proslou archivní lhůtou. Dokumenty obsahují takzvaná „operační hlášení“, tedy chronologicky zapsané informace, které v prvních minutách a hodinách okupace hlásili na operační středisko „z terénu“ hlídky příslušníků Veřejné bezpečnosti, občané či jiné subjekty. Toto vše, zapsáno téměř po vteřinách a minutách, vykresluje situaci v pražských ulicích. Jsou zde zachyceny okamžiky, kdy a kde byli první zranění a mrtví, zprávy od rozhlasu připomínající reportáž z válečné linie a to vše až do 26. srpna 1968. Dále se v materiálech nacházejí „svodné události“ z Obvodních oddělení VB Praha 1 až 10 z následujících měsíců, které hovoří o různých trestných činech spáchaných vojsky na osobách či na jejich majetku. Ve třetí kapitole jsou seznamy osob, které byly vojsky v ulicích Prahy těžce zraněny, s uvedením míst a rozsahem zranění a v desáté kapitole lze najít seznam 25 osob, které v ulicích Prahy položili své životy.

Zranění osob hodnotí lékař – soudní znalec, vyjadřuje se jak k typu a rozsahu zranění, tak rovněž hodnotí to, zda z doby hospitalizace pacientů je patrná i fáma, že vojáci budou prohledávat nemocnice a zatýkat zraněné „kontrarevolucionáře“, kvůli které řada z nich chtěla být propuštěna co nejdříve.

Z rozhovorů s respondenty vyplývá, že inferno, kterým prošli, mělo dopady i na jejich psychiku. K této otázce proto hovoří i psychologka, která se dlouhodobě věnuje viktimologii, tedy nauce o obětech zločinů a také praktické pomoci obětem trestných činů.

Čtvrtá kapitola, ve které nám respondenti přibližují téměř celý svůj osud, často následně ovlivněný okupací,

tedy nikoliv jen jeho část týkající se srpnových událostí, je doplněna jejich rodinnými fotografiemi.

Dokumenty v publikaci obsahují v páté kapitole přehled škod na majetku města, jako například řadu vyhořelých domů na Vinohradské třídě proti rozhlasu, ale i na jiných místech. Nelze nepřipomenout osud starého muže, rozstříleného ve svém bytě v Mánesově ulici 50 ranami ze samopalu, nebo dalšího, který ve svém bytě uhořel. Rovněž i tragický osud šestnáctiletého studenta, „popraveného“ v Opletalově ulici sovětským důstojníkem, neboť nesouhlasil s okupací. V sedmé kapitole je zajímavý i pohled na Veřejnou bezpečnost v této pohnuté době, jak se jeví na základě těchto materiálů.

V dokumentech z období dalších týdnů a měsíců, nacházejících se v šesté a osmé kapitole, lze v osmé již vystopovat příznaky začínající normalizace, kdy projevy nesouhlasu začaly být sankcionalizovány a kdy řada obyvatel začala nést „cejch roku 1968“, se všemi dopady na jejich pracovní a v této souvislosti i osobní život. Normalizace se výrazně projevuje i ve formulaci jednotlivých svodných událostí.

Ale jako vše v životě, nejsou ani tyto archiválie černobílé. Z důvodu objektivity publikace nutno konstatovat, že ve spisovém materiálu existují i případy, kdy vojenské hlídky sovětské armády zadržely pachatele trestné činnosti, většinou majetkové trestné činnosti krádeží vloupáním nebo krádeží motorových vozidel, a to z řad československých občanů. Rovněž se podílely na zadržení pachatelů z řad vojáků sovětské armády. Takovým případem je například zadržení pachatele vloupání v obchodním domě v Praze 1 dne 25. srpna 1968, nebo vloupání do prodejny Tuzex v Praze 1 o den později. Je to důkazem toho, že spisové materiály jejich

zpracovatelé vytvořili zcela objektivně, i přes jejich zjevný odpor kokupaci Československa a okupačním vojákům. Jeden z dalších případů, kdy se jedná o osobní vzpomínku účastníka, však není součástí archivních materiálů, ale pro zachování objektivitu v ní má své místo. Je však nutné ho přiblížit širěji, výňatkem ze sedmé kapitoly:

„Střežící vojáci byli zjevně z jižních republik Sovětského svazu. Ale bylo mezi nimi i několik jiných typů. Když měl jeden z nich u nás strážní službu, dal se s ním můj kolega do rozhovoru. Uměl dobře rusky, neboť jeho rodiče pocházeli z Podkarpatské Rusi, která byla za první republiky součástí území Československa. Po druhé světové válce, když toto území zabíral Sovětský svaz, uprchli do Československa, ale jeho děda tam zůstal. Navštěvoval ho tak vždy o prázdninách, později o dovolené. Vysvětloval tomuto vojákovu, co okupací provedli a kupodivu on neodporoval. Naopak nám začal vysvětlovat, že jejich vojska, která Československo obsadila, jsou složena z vojáků, kteří pocházejí z republik, kterým sovětská vláda příliš nedůvěřuje. Tedy z Pobaltských republik, Běloruska, Ukrajiny a některých republik v jižních částech Sovětského svazu. O těchto vojácích uvedl, že řada z nich tam na jihu žila v podmínkách, které si neumíme představit. Někteří jeli na vojnu poprvé vlakem a pro jiné bylo zase překvapením elektrické osvětlení v kasárnách. Mnozí z nich neměli ani tušení, v jaké zemi se nacházejí. Upozorňoval nás, že je brzy odvedí a nahradí je gardovými jednotkami a na ty že si máme dávat pozor, že to jsou sami „kovaní“. A snadno je poznáme podle uniforem. Některé jejich jednotky prý již přijeli první den, identifikujeme je podle červených baretů. Konstatoval, že oni jsou „první sled, se kterým se počítá na odpis“. Potom dodal, že se stejně domů nevrátí, protože viděli to, co neměli a asi všichni

skončí na Sibiři a rodiče a ostatní doma již stejně neuvidí. A následně se tento, asi dvacetiletý kluk, rozbrečel a dával nám svůj samopal, abychom utekli. Tuto neskutečnou nabídku jsme samozřejmě odmítli, neboť bylo nade vší pochybnost jasné, že by ho nejspíš ihned zastřelili. Jsem přesvědčen o tom, že to nebyl ojedinělý případ a že řada vojáků, jemu podobných, měla stejné trauma.“

Publikace obsahuje zcela unikátní materiály, jejichž další výtisky se již nezachovaly. Zcela autenticky a objektivně popisují situaci a průběh okupace Prahy. Tudíž si řada občanů, kteří jsou pamětníci těchto událostí, možná najde i „svůj příběh“, nebo příběh někoho ze svého okolí. Zajímavý bude jistě i „příběh fotografie“, kdy před natáčením s jedním z respondentů, kteří si vždy po natáčení prohlíželi fotografie Jiřího Vsetečky s tím, zda někoho nepoznají, tento na jedné z nich našel okamžik, při kterém byl okupačním vojákem střelen do zad. Sám zde již vidět nebyl, neboť byl na úrovni fotografujícího, ale právě v uvedeném okamžiku na něho volali za ním běžící kamarádi, ať se zastaví, že má na zádech krev. Zajímavý je i příběh respondentky, která bydlela ve vyhořelých domech na Vinohradské třídě proti rozhlasu. Na fotografii prchajících lidí z hořících domů poznala rodiče své kamarádky ze sousedního domu, kterou se následně podařilo kontaktovat a ta rovněž v publikaci uvádí svůj příběh.

A právě toto vše tvoří velkou historickou hodnotu těchto archiválií, neboť jsou zcela unikátní a autenticky, objektivně a nespochybnitelně zachycují probíhající události, které bohužel většinou bývají později upravovány a vykládány podle potřeb té které doby, jak se stává často i nyní a stávalo i v naší vzdálené i nepříliš vzdálené minulosti. Vznikly totiž bez jakýchkoliv korekcí a

subjekty, které události operačnímu středisku hlásily, popisovaly vše tak, jak se událo a co bezprostředně na vlastní oči viděly, bez vlivu pozdějších různých úmyslných či neúmyslných korekcí opravovatelů historie. Lze to přirovnat k spontánní výpovědi svědka krátce po činu.

Publikace tak svojí autenticitou může být zajímavá nejen pro pamětníky, ale rozhodně může být i velkým přínosem pro mladou generaci, které tuto dobu srozumitelně, objektivně a nezpochybnitelně, téměř reportážní formou, přiblíží. Může tak výraznou měrou přispět i k tomu, aby si mladí lidé na tuto nedávnou minulost republiky vytvořili objektivní pohled, který je může uchránit od záměrné manipulace z kteréhokoliv směru. Nelze si v této souvislosti nepřipomenout citát: „kdo nezná dobře minulost, nepochopí současnost a neodhadne budoucnost“.

Součástí publikace jsou i dramatické fotografie Jiřího Všeckého ze „srpnových ulic“. Jejich autor patří mezi naše přední fotografy a 15. 3. 2010 mu bylo Asociací českých profesionálních fotografů za celoživotní práci uděleno ocenění „Osobnost české fotografie roku 2010“. Zajímavé jsou též fotografie respondentů z jejich rodinných archivů ve čtvrté kapitole, i dokumentační fotografie z natáčení televizního dokumentu, jeho premiéry i vernisáže výstavy „Praha, nepokořené město“ v Muzeu Policie ČR, které se nacházejí v Příloze.

Z důvodu „odlehčení“ publikace, před depresivním obsahem desáté kapitoly, jsou v deváté kapitole některé příběhy podány v poněkud veselejší formě. Tehdy by se tomu jistě nikdo nezasměl, ale nyní, po letech, je jistě komické, když například po „obsazení a vyjedení“ hospody nemohli tankisté odjet a tři dny museli čekat na vystřízlivění. Tato kapitola je doplněna kresbami profesora

Vysoké školy umělecko průmyslové v Praze, Kurta Gebauera, na kterých v oné době vytvořil karikatury vojsk pěti států.

Stručné vysvětlení roku 1968 a srpnové okupace v kontextu doby, se všemi vnitropolitickými a mezinárodními souvislostmi, provedl v Předmluvě velice srozumitelnou a přístupnou formou ředitel Ústavu soudobých dějin Akademie věd, PhDr. Oldřich Tůma. K publikaci zde rovněž uvedl krátkou recenzi:

„Knižka, jež se čtenáři dostává do rukou, zachycuje v policejních hlášeních a vzpomínkách pamětníků detailní výseky právě těch nejdramatičtějších okamžiků roku 1968 jakoby pod drobnohledem. I když jde o individuální příběhy a individuální zážitky, jsou to příběhy nejen zajímavé, ale důležité i z historického hlediska. Právě rozhodnutí tisíců jinak bezejmenných občanů, hned poté co se dozvěděli o intervenci vyrazit do ulic nebo vyjet do Prahy a jít se podívat nebo protestovat k budově ústředního výboru, na Václavské náměstí či k rozhlasu, bylo mimořádně významné. Dohromady právě tato spontánní rozhodnutí vytvořila situaci, která aspoň na chvíli jakoby obrátila běh dějin. Bez úplného a jasně (a také s rizikem újmy na zdraví či smrti) manifestovaného odporu celé společnosti proti intervenci, mohla normalizace začít třeba hned. Možná se Dubček a další nemuseli vůbec ocitnout v Kremlu a vyjednat aspoň odloženou kapitulaci. Možná by prezident Svoboda bez jasného postoje veřejnosti akceptoval kolaborantskou vládu sestavenou na sovětské ambasádě. Možná by ve vedení státu byla od začátku ještě horší garnitura, než jakou nakonec představovali (také) Husák se Štrougalem. Možná by se opravdu zatýkalo ve velkém. A především by Češi a Slováci neměli ve svých dějinách okamžik, na který mohou být opravdu hrdí: okamžik, kdy se dokázali beze zbraní, ale odhodlání, postavit obrovské přesile a na čas odvrátit její vůli.“

Příběhy, jež najde čtenář na dalších stránkách často jakoby ve zkratce či miniatuře zrcadlí velké dějiny. Například ona historie s neznámým (či spíše nejmenovaným) zrádcem, který otevřel sovětským vojákům boční vchod do budovy rozhlasu. Stejně tak by, bez spoluúčasti domácí zrádců, celá intervence možná vůbec neproběhla anebo by to byl mnohem obtížnější podnik. Právě tím, jak publikace přibližuje velké dějiny na úroveň jednotlivých prožitků a činů a tím akcentuje jejich význam, jsou její stránky zajímavé. A samozřejmě i tím, že dává jména a tváře aspoň některým z těch mnoha, kteří se vydali 21. srpna 1968 zjistit, co se děje, zjistit, co by se proti tomu dalo dělat.

Dvojnásobný dík patří autorovi. Nejen proto, že dokumenty a svědectví pamětníků sestavil a okomentoval, ale především proto, jakým odvážným a ve své době docela riskantním způsobem ony unikátní dokumenty zachránil a uchoval pro budoucnost.“

Na závěr se musím ještě zmínit o tom, že začátkem devadesátých let, kdy jsem byl ředitelem Úřadu pro řešení důsledků pobytu sovětských vojsk, došlo vlastně k prvnímu využití těchto policejních archiválií. V případech, kdy poškození občané neměli doklady, kterými by mohli prokázat svá zranění okupačními vojsky, poskytoval autor publikace našemu úřadu místopřísežná prohlášení, že se jméno poškozeného nachází v té které části archiválií a současně poskytl i fotokopii části, týkající se dotyčné osoby.

RNDr. Jaroslav Vlček

OSOBNOSTI

2.část - Dívky a ženy 124. ÚS IPA

Další ženou, kterou máme v předsednictvu územní skupiny (ÚS) je Bc. Jarmila Pleváková. Do tohoto orgánu 124. ÚS byla

zvolena již ve druhé volebním období. Na výroční členské schůzi jste si mohli všimnout, že byla, jak někteří říkali, ve zvláštní uniformě, která ji velmi slušela. Ti co ji ještě neznali, se po ní se zálibou ohlíželi. Pozorní pozorovatelé však mohli rozpoznat uniformu vězeňské služby. Jarmila totiž dříve pracovala u policie a později přešla k této ozbrojené složce. O Jarmilce je dále známo, že když zacílí na cíl zbraní, zasáhne desítku. O jejich schopnostech jsme se mohli přesvědčit na střelecké soutěži. Při zacílení na cíle a potřeby INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION (IPA) je také úspěšná. Snaží se totiž vymyslet takové formy akcí IPA, aby účast na nich byla co největší. Její hřejivý úsměv rozjasní každou zakaboněnou tvář a svým vzhledem překvapí každého muže. Z těchto důvodů nemá problém přesvědčit své okolí o cílech a potřebách IPA. Z těchto důvodů je přínosem pro naši územní skupinu.

25.8.2010 KEŠ

KEŠ

KULTURNÍ RUBRIKA

Seznamujeme vás s básněmi naší externí dopisovatelky a fotografiemi zaslanými do fotografické soutěže 124.ÚS IPA Sekce ČR v roce 2009.

Aktovka

Byla nová růžová, dvě stříbrné přezky.
Máma mi jí předala, seděla mi hezky.
Nesla jsem jí na zádech cestou k první třídě.
Cestou k prvním moudrostem, k bílé čisté křídě

Foto: mimo soutěž L. Handlová

Rostl počet úkolů a s tím počet známek.
Vyrostlo i v žákovské knížce pár poznámek.
Jindy zase pochvaly zasvítily v schránkách.
Způsobily úsměvy i na našich mamkách.

Byla starší růžová, trochu odložená.
S módou vyšších ročníků za batoh změněná.
Byly jiné nároky učitelů našich.
Jak šla léta za sebou, šla jsem do škol dalších.

Už jsem holka dospělá, školy mám za sebou.
Už nenosím slabikář ani penál s sebou.
Jak moc na to vzpomínám, kde je památková.
Moje stará a dobrá aktovka růžová.

Petra Rézová

Září

Někdo září, někdo v září.
Říkávají ti, co v červnu neuspěli.
Ale září má tolik dalších krás ...

Září – měsíc končícího léta.
Září – měsíc, kdy končí prázdniny
- a studenti vzpomínají na své letní lásky ...

Září – měsíc babího léta.
Září – měsíc, kdy začíná nový školní rok
- a studenti se těší do škol.

Září – přelom mezi sluníčkem a sněhem.
Září – přelom mezi koupáním a lyžemi.
Září – zkrátka měsíc krás.

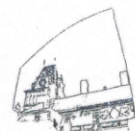
Petra Rézová

Foto:

Rudolf Čížek

Spolilov II č.p. 799/8
Brandýs nad Labem - Stará Boleslav

mobíl: 0420 607 248 558
PSČ: 250 01

REDAKCE:

V. Dušek, L. Pelikán, E. Klíma, J. Pleváková,
K. Styblíková, L. Burgetová - korektor,
A. Mlčochová - překlad
Adresa: Český IPA zpravodaj,
124.ÚS IPA sekce ČR,
Policie ČR KŘP hl. m. Prahy,
P.O.Box 51/IPA-124, 140 21 Praha 4
www.ipa124praha.cz
E-mail: magazin124@ipa124praha.cz
II. ročník číslo 4/ 10-12 2010